

Ang Kasegurohan sa Pagkabanhaw

“Apan gitabangan ako sa Dios hangtod karon, busa nagbarog ako dinhi ug nagpamatuod sa gagmay ug dagkong mga tawo. Wala akoy gisulti nga labaw sa giingon sa mga propeta ug ni Moises nga mahitabo—nga ang Mesiya magantos ug, isip ang unang mabanhaw gikan sa mga patay, magdala sa mensahe sa kahayag ngadto sa iyang kaugalingong katawhan ug sa mga Hentil.”

Binuhatan 26:22, 23

Ang kasigurohan sa pagkabanhaw maoy usa sa mga prominenteng tema sa Bibliya, ug sa ingon kinahanglan nga mahitabo, kon dili ang mga saad sa Diyos mahimong walay epekto. Bisan pa, kinahanglan una nga hingpit nga mahibal-an ang kinaiya sa kamatayon aron masabtan sa usa kung ngano nga kinahanglan adunay pagkabanhaw sa mga patay. Ang Bibliya nagsulti kanato nga ang kamatayon maoy usa ka kahimtang sa pagkalimot—pagkawalay-paglungtad. (Ecclesiastes 9:5, 6, 10).

Sa dihang ang hingpit nga tawo nga si Adan nakasala, siya nakaagom sa silot sa sala, nga mao ang kamatayon. (Genesis 2:17; Roma 5:12; 6:23). Ang kahintang sa kamatayon gihubit sa Diyos niining paagiha: “Sa singot sa imong nawong magakaon ka ug tinapay, hangtud nga mobalik ka sa yuta; kay gikan niini gikuha ka: kay abog ka, ug sa abug ikaw mobalik.” (Genesis 3:19). Walay paghisgot bahin sa sunod nga kinabuhi o sa usa ka “kalag” nga dili mamatay.

Si Adan gitakda nga mawala sa kinabuhi hangtod sa kahangturan gawas sa gugma ug kaluoy sa Diyos nga gipahayag sa kinabuhi, kamatayon, ug pagkabanhaw ni Jesus. Ang Iyang pagkabanhaw maoy usa ka garantiya nga ang plano sa Dios sa usa ka pagkabanhaw alang sa tanan mahimong tinuod. Si Apostol Pablo sa iyang wali sa Mars’ Hill miingon nga ang Dios “nagtakda og usa ka adlaw, diin siya mohukom sa kalibutan diha sa pagkamatarung pinaagi niana nga tawo kinsa iyang gi-orden; diin siya mihatag og kasiguroan ngadto sa tanan nga mga tawo, nga siya mibanhaw kaniya gikan sa mga patay.” Binuhatan 17:31

Ang Pagkabanhaw ni Jesus Gikinahanglan

Hinungdanon kaayo sa plano sa Dios nga si Jesus mamatay ingon nga lukat alang kang Adan, apan kinahanglan usab nga siya mabanhaw gikan sa kahimtang sa kamatayon. Ang usa ka patay nga Kristo, o Mesiyas, dili makahimo sa pagtuman sa kahibulongang mga saad sa Pulong sa Diyos, sama sa anaa sa Isaias 9:6, 7 : “Kay alang kanato ang usa ka bata natawo, alang kanato ang usa ka anak nga lalaki gihatag: ug ang kagamhanan igatungtong sa iyang abaga: ug ang iyang ngalan pagatawgon nga Kahibulongan, Magtatambag, Ang Makagagahum nga Diyos, Ang walay kataposang Amahan, ang Prinsipe sa Pakigdait ug ang kalinaw walay kataposan.” Ang mga disipulo naglaum nga kini nga saad matuman sa panahon sa yutan-ong ministeryo sa atong Ginoo, ug mao nga sila nawad-an sa kadasig ug nawad-an sa paglaum sa dihang si Jesus namatay sa krus. Wala sila makasabut nga kini kabahin sa plano sa Langitnong Amahan.

Sa unang adlaw sa semana, ikatulo ka adlaw human gilansang si Jesus sa krus, nagpakita siya sa duha sa iyang naluya nga mga tinun-an nga nagpaingon sa Emmaus. (Lucas 24:1, 21). Naghunahuna sila nga siya usa ka estranghero. Samtang sila nag-

istoryahanay, malumo niyang gibadlong sila tungod sa wala pag-ila niining hinungdanong bahin sa kahikayan sa Ginoo, nga nag-ingon: “Oh mga buangbuang, ug mahinay sa kasingkasing sa pagtuo sa tanan nga gisulti sa mga propeta: Dili ba si Kristo mag-antos niining mga butanga, ug mosulod ngadto sa iyang himaya? (Lucas 24:25-27). Sa misunod nga kap-atan ka adlaw ang mga tinun-an midawat ug mituo sa kamatuoran nga si Jesus nabanhaw gikan sa mga patay, apan human lamang sa Pentecostes sa dihang ang Balaang Espiritu mikunsad kanila nga sila hingpit nga nakasabut sa kamahinungdanon sa pagkabanhaw diha sa plano sa Dios sa pagpasig-uli. Gipakita kini sa sermon ni Pedro nga narekord sa Mga Buhat 2:14-36.

Ang pulong nga pagkabanhaw dili makita sa Daang Tugon, apan ang doktrina gitudlo sa daghang yano nga mga pahayag sa Kasulatan. Sa Job 14:13-15 atong mabasa: “O nga imo unta akong tagoan sa lubnganan, nga imo unta akong tagoan, hangtud nga ang imong kaligutgut mawala, nga ikaw magatudlo kanako ug usa ka tinudlong panahon, ug mahinumdom kanako! ... Ikaw motawag, ug ako motubag kanimong: ikaw adunay tinguha sa buhat sa imong mga kamot.” Si Propeta Isaias misulat: “Ang imong mga patay mangabuhi, uban sa akong patay nga lawas sila mobangon. Pagmata ug pag-awit,

ikaw nga nagpuyo sa abog: kay ang imong yamog sama sa yamog sa mga utanon, ug ang yuta isalibay ang mga patay.” (Isaias 26:19). Si Propeta Oseas misulat: “Tubuson ko sila gikan sa gahum sa lubnganan; tubson ko sila gikan sa kamatayon: O kamatayon, ako mao ang imong mga hampak; Oh lubnganan, ako mao ang imong kalaglagan.” Oseas 13:14

Saad kang Abraham

Ang bug-os nga kasegurohan sa usa ka pagkabanhaw giilustrar alang kanato sa usa ka hitabo nga nagkinahanglan ug pagkabanhaw aron ang usa ka saad sa Diyos mahimong makahuluganon. Naghisgot kita bahin sa saad sa Diyos kang Abraham nga narekord sa Genesis 22:15-18. Mahinumdoman nga ang Diyos nagsaad kang Abraham ug anak nga lalaki nga matawo kang Sara. (Genesis 17:19). Si Abraham naghulat ug daghang mga tuig alang niini nga saad nga matuman, kay pinaagi niini nga binhi nga ang tanan nga uban nga mga saad nga gihimo sa Dios kaniya matuman. Apan ang asoy nagtug-an kanato nga sa batan-on pa si Isaac ang Diyos mihangyo kang Abraham sa paghalad sa iyang anak ingong halad-nga-sinunog. (Genesis 22:1, 2). Ang pagtuo ni

Abraham sa mga saad sa Diyos mao nga mituo siya nga banhawon sa Diyos si Isaac gikan sa mga patay, kon gikinahanglan, aron matuman kini.

Kini nga pagsalig gipasundayag diha sa mga pulong ni Abraham ngadto niadtong nahibilin sa tiilan sa bukid sa dihang iyang gisugo ang mga batan-ong lalaki, “Pabilin dinhi uban sa asno ug ako ug ang bata moadto didto ug mosimba, ug mobalik kanimo.” (bersikulo 5). Ang Apostol nga si Pablo sa Hebreohanon 11:17-19 nagpamatuod niini nga hunahuna: “Tungod sa pagtoo si Abraham, sa diha nga siya gisulayan, naghalad kang Isaac: ug siya nga nakadawat sa mga saad mihalad sa iyang bugtong nga anak, nga mahitungod kaniya ginaingon, Nga diha kang Isaac pagatawgon ang imong kaliwat: Sa pag-isip nga ang Dios makahimo sa pagbanhaw kaniya, bisan gikan sa mga patay; Atong namatikdan nga niini nga hulagway ang Dios girepresentahan diha kang Abraham ug si Jesus girepresentahan diha kang Isaac. Ang tanan nga mga saad sa Dios sa kalibutan nasentro diha kang Jesus. Kinahanglang mabuhi si Jesus aron tumanon niya kini nga mga saad, pinaagi sa pagbanhaw kaniya gikan sa mga patay.

Ang mga Saduseo wala motuo sa pagkabanhaw. Nangingkamot sila sa paglit-ag kang Jesus pinaagi sa

pag-imbento ug usa ka binuang nga situwasyon nga naghimo sa usa ka babaye nga asawa sa pito ka namatayng bana. Ang pangutana sa atong Ginoo mao, sa gingharian kang kinsa man siya nga asawa? Si Jesus mitubag, "Nasayup kamo, kay wala kamo mahibalo sa mga kasulatan, bisan sa gahum sa Dios. Kay sa pagkabanhaw dili na sila makapangasawa, bisan makapamana, kondili ingon sila sa mga manolonda sa Dios sa langit." (Mateo 22:23-30). Si Jesus yanong nagpunting nga sa gingharian walay kaminyoon, ug busa ang kahimtang nga giimbento sa mga Saduseo walay kahulogan. Bisana pa niana, si Jesus nakakita ug kahigayonan sa nagpunting sa sayop sa doktrina sa mga Saduceo sa dihang siya miingon, "Apan mahitungod sa pagkabanhaw sa mga patay, wala ba ninyo mabasa ang gisulti kaninyo sa Dios, nga nag-ingon, Ako mao ang Dios ni Abraham, ug ang Dios ni Isaac, ug ang Dios ni Jacob? Ang Dios dili mao ang Dios sa mga patay, kondili sa mga buhi." bersikulo 31,32; Exodo 3:6

Nahibaluan sang mga Saduceo nga ang mga patriarka patay na sa sulod sang mga siglo, kag narealisar man nila nga nahibaluan ini ni Jesus. Napugos sila sa pag-ila nga, kon ang Diyos tinuod ug kasaligan, si Abraham, Isaac, ug Jacob

kinahanglang banhawon aron sila makatagamtam pag-usab niining gisaad nga relasyon uban sa Diyos.

Usa ka Propeta Sama ni Moises

Sa Deuteronomio 18:18,19 gisubli ni Moises ang mga pulong sa Dios ngadto kaniya mahitungod sa gingharian nga molihok ubos sa usa ka bag-ong tigpataliwala ug usa ka bag-ong pakigsaad nga kahikayan. “Ako mopatindog kanila ug usa ka Propeta gikan sa ilang mga kaigsoonan, sama kanimo, ug akong ibutang ang akong mga pulong sa iyang baba; ug siya mosulti kanila sa tanan nga akong isugo kaniya.

Si Apostol Pedro sa Mga Buhat 3:21-26 migamit niini nga panagna ni Moises ngadto sa gingharian, nga nagtawag niini nga “mga panahon sa pagpahiuli sa tanan nga mga butang,” ug nag-ingon nga kining talagsaong panahon gisulti sa Dios pinaagi sa baba sa tanan niyang balaan nga mga propeta sukad sa pagsugod sa kalibutan. Dayon iyang gipahinumdoman ang iyang mamiminaw sa orihinal nga tagna nga gisulti ni Moises. Kining talagsaon nga sermon ni Pedro gihatag sa usa sa mga portiko sa Templo. Lakip sa mga nanambong mao ang kapitan sa Templo ug ang mga Saduseo. Sa dihang gitapos ni Pedro ang iyang sermon uban niini nga pahayag,

“Kaninyo una ang Diyos, nga nagbanhaw sa iyang Anak nga si Jesus, nagpadala kaniya aron sa pagpanalangin kaninyo, sa pagpatalikod sa matag usa kaninyo gikan sa iyang pagkadaotan,” ang kapitan ug ang mga Saduseo nasuko. Sila nasuko tungod kay si Pedro nangangkon nga si Jesus gibanhaw gikan sa mga patay, ug nga pinaagi kaniya ang tanan nga anaa sa ilang mga lubnganan pagabanhawon aron makabenepisyo gikan sa “mga panahon sa pagpasig-uli.” Ang asoy nagpadayon: “Ug samtang sila nagsulti ngadto sa katawhan, ang mga saserdote, ug ang kapitan sa templo, ug ang mga Saduseo miduol kanila, Nga nasubo nga sila nagtudlo sa katawhan, ug nagwali pinaagi kang Jesus sa pagkabanhaw gikan sa mga patay.” Binuhatan 4:1, 2

Matagnaon nga mga Bahin sa Kasabotan sa Balaod

Gisultihan kita diha sa Kasulatan nga daghang bahin sa Kasabotan sa Balaod nga gihatag sa nasod sa Israel naghulagway sa umaabot nga mga panghitabo. (1 Corinto 10:11; Hebreohanon 10:1). Atong makita nga kini ilabinang tinuod sa ikakawhaag-tulo nga kapitulo sa Levitico, nga maoy bahin sa Balaod. Niini nga kapitulo ang Ginoo

mihatag kang Moises og mga instruksyon mahitungod sa mga fiesta nga pagasaulogon sa nasud. Sa ikanapulo ug upat sa unang bulan ilang ihawon ang paskuwa nga karnero, ug sa ikanapulo ug lima, sila magsaulog sa Pista sa Tinapay nga Walay Lebadura, nga molungtad ug pito ka adlaw. (Exodo 12:6; Levitico 23:5, 6). Ang mga Israelinhon mibiya sa Ehipto “sa ikanapulo ug lima ka adlaw sa unang bulan; sa pagkaugma human sa Paskuwa.” (Numeros 33:3). Pag-abot nila sa ilang yuta ug nakaani na silag lugas, gisugo sa Ginoo si Moises nga magbuhat sila ug dugang nga seremonyas. Atong mabasa: “Inig-abut ninyo sa yuta nga akong ihatag kaninyo, ug magaani kamo sa alanihon niini, nan magdala kamo ug usa ka binangan sa unang mga bunga sa inyong ani ngadto sa sacerdote: Ug iyang itabyog ang binangan sa atubangan ni Jehova, aron pagadawaton alang kaninyo: sa pagkaugma human sa igpapahulay itabyog kini sa sacerdote.” (Levitico 23:10, 11). Ang “igpapahulay” nga gihisgotan dinhi mao ang balaang panagkatigom nga nagtimaan sa unang adlaw sa pista sa mga tinapay nga walay lebadura.

Isip bahin sa ritwal, ang pari mogawas sa kaumahan, mopili sa mga lugas nga hinog na, magtigom ug usa ka bugkos ug ihigot kini ngadto sa binangan. Mobalik siya ug itabyog sa halaran ang binangan atubangan

sa Ginoo ingong halad sa unang mga bunga sa ani. Kini nga buhat nagtimaan sa pagsugod sa pag-ani sa lugas, nga molungtad sa kalim-an ka adlaw. bersikulo 15,16

Kini nga bahin sa pista katingad-an nga matagnaon sa kaso ni Jesus. Katungdanan ni Jesus nga tipigan sa hingpit ang mga detalye sa Balaod. Ang ikanapulog-upat sa Nisan nagsugod sa pagsalop sa adlaw, ug human sa tungang gabii si Jesus gidakop sa Tanaman sa Getsemani ug gitugyan ngadto kang Caifas ug dayon ngadto sa mga Romano. (Mateo 26:47-75; 27:1-26). Ang asoy sa Marcos nag-ingon nga siya gilansang sa ikatulong takna, mga alas 9:00 sa buntag, sa ikanapulog-upat pa sa Nisan. Si Jesus didto sa krus hangtod sa ikasiyam nga takna, nga mga alas 3:00 sa hapon, ug siya namatay. (Marcos 15:25-37). Busa, namatay si Jesus sa samang adlaw, ang ika-14 sa Nisan sumala sa pag-ihap sa mga Hudiyo, nga ang mga karnero sa Paskuwa sa Israel gipatay. Gipamatud-an ni Pablo kini nga koneksyon, nga nag-ingon, "Si Kristo, ang atong Kordero sa Paskuwa, gihalad alang kanato." 1 Corinto 5:7

Ang lawas ni Jesus gibutang sa usa ka lubnganan sa wala pa ang pagsalop sa adlaw sa ikanapulog-upat sa Nisan. (Lucas 23:53-55). Ang lawas naghigda sa

lubnganan sa tibuok sunod nga adlaw, gikan sa pagsalop sa adlaw hangtod sa pagsalop sa adlaw, nga mao ang Igpapahulay, o ikanapulog lima sa Nisan. (bersikulo 56). Unya sayo kaayo sa buntag—ang unang adlaw sa semana, o ikanapulog-unom sa Nisan—ang mga babaye miadto sa lubnganan ug nakakaplag nga si Jesus nabanhaw gikan sa mga patay. (Lucas 24:1-6; Marcos 16:1-6). Busa si Jesus nahimong “unang mga bunga” sa espirituwal nga pag-ani ug ang “unang mga bunga niadtong nangatulog” sa kamatayon—nga mao, ang unang mga bunga sa pagkabanhaw. (1 Corinto 15:20). Mahimong hunahunaon nato ang Hudiyong pari nga nagtuman sa rito sa pagwarawara sa binangan atubangan sa Ginoo sayo sa buntag nianang ikanapulog-unom ka adlaw sa Nisan, sa samang higayon gituman ni Jesus ang Balaod pinaagi sa pagbanhaw gikan sa mga patay.

Detalyadong Pagpamatuod ni Pablo

Sa panahon ni Apostol Pablo, sama sa atoa, adunay pagduhaduha mahitungod sa pagkabanhaw sa mga patay. Aron matubag kini iyang gisulat ang ikanapulo ug lima nga kapitulo sa 1 Mga Taga-Corinto aron ipakita nga ang gisaad nga pagkabanhaw usa ka mahinungdanon ug importante nga bahin sa plano sa Dios sa kaluwasan. Sa pangbukas nga mga

bersikulo sa kapitulo si Pablo nagpahinumdom sa simbahan sa Corinto nga ang mensahe nga iyang gipahayag kanila mao ang Ebanghelyo [Grego: usa ka maayong mensahe], ug ang una ug labing importante nga bahin sa maong mensahe mao ang kamatayon ug pagkabanhaw ni Jesus. “Kay gitugyan ko kaninyo una sa tanan ang akong nadawat usab, giunsa nga si Kristo namatay alang sa atong mga sala sumala sa mga kasulatan; Ug nga siya gilubong, ug nga siya nabanhaw sa ikatulo ka adlaw sumala sa mga kasulatan.” 1 Corinto 15:3, 4

Dayon gipresentar sa apostol ang pagkabanhaw ni Jesus ingong usa ka kamatuoran tungod kay siya nakita sa mga apostoles ug dayon sa kapin sa lima ka gatos ka igsoon, ang kadaghanan kanila buhi pa sa panahon sa pagsulat ni Pablo. Katapusan sa tanan, ang nabanhaw nga Ginoo nakita mismo ni Pablo sa dalan paingon sa Damasco. (bersikulo 5-8). Sa bersikulo 12-19 si Pablo nagpakita nga ang tibuok doktrina sa pagkabanhaw nagdepende sa pagkabanhaw ni Jesus, ug tungod kay siya nabanhaw ang tanan nga anaa sa ilang mga lubnganan pagabanhawon usab gikan sa mga patay. Kon wala pa mabanhaw si Jesus, nan ang tanan—bisan ang iyang mga tinun-an ug mga sumusunod—naa gihapon sa ilang mga sala. Kay bisan tuod si

Jesus namatay aron sa pagkuha sa dapit ni Adan sa kamatayon, gikinahanglan nga siya mabuhi pag-usab aron siya makapakita sa presensiya sa Diyos aron itanyag ang bili, o merito, sa iyang halad lukat ngadto sa mga kamot sa balaang hustisya.

Gitapos sa apostol kining bahina sa iyang argumento nga nag-ingon: “Apan karon si Kristo nabanhaw gikan sa mga patay, ug nahimong unang mga bunga kanila nga nangatulog. Kay sanglit pinaagi sa tawo [si Adan] miabut ang kamatayon, pinaagi sa tawo [si Jesus] miabot usab ang pagkabanhaw sa mga patay. (bersikulo 20-22). Ang pagkabanhaw mahitabo sumala sa gitakdang plano, si Pablo mipadayon: “Ang matag usa sa iyang hustong hanay, usa ka unang-bunga nga Kristo, unya sila nga iya ni Kristo sa iyang presensiya.” (bersikulo 23) Ang Kristo nagkahulogan ug dinihogan, ug ang apostol nag-ingon nga ang dinihogang mga sumusunod ni Jesus mao ang unang banhawon. Makataronganon kini ug makataronganon tungod kay sila makig-uban kang Jesus sa gingharian ingong mga hari ug mga pari. (Mateo 19:28, 29; Pinadayag 20:6). Unya ang mga sakop sa gingharian, ang tanan nga anaa sa ilang mga lubnganan, manggula gikan sa lubnganan aron sila makabaton ug kahigayonan sa kinabuhi. Juan 5:28,29

Unodnon nga Lawas ug Espirituwal nga Lawas

Dayon si Pablo nag-ingon: “Apan ang usa ka tawo moingon, Sa unsang paagi pagabanhawon ang mga patay, ug uban sa unsang lawas sila moabut? ... Ang imong gipugas, dili ang imong gipugas nga lawas nga mogula, kondili ang lugas, tingali kini mao ang trigo, o sa uban nga mga lugas: Apan ang Dios nagahatag niini ug lawas sumala sa iyang gikahimutan, ug sa matag binhi sa iyang kaugalingong lawas. Ang mga mananap, lain ang mga isda, ug lain usab ang mga langgam, ug adunay mga lawas nga langitnon ug mga lawas nga yutan-on; dili madunot: Kini gipugas sa kaulawan; kini gibanhaw sa kaluyahon; 1 Corinto 15:35-44

Niini nga pahayag ni Apostol Pablo daghang mga ilustrasyon ang gigamit, silang tanan nagpunting sa kamatuoran nga sa pagkabanhaw adunay labaw pa sa usa ka matang sa lawas, ilabi na, kadtong adunay lawas nga unod ug kadtong adunay espiritu nga mga lawas. Ang matang sa lawas nga mabatonan sa matag indibiduwal nagdepende sa gipugas sa kamatayon. Ang "kini" nga gihisgutan sa apostol sa bersikulo katloan ug walo mao ang personalidad o kinaiya nga gipalambo sa indibidwal niini nga

kinabuhi. Ang kinabag-an sa katawhan adunay kinaiya nga labing angay alang sa kinabuhi dinhi sa yuta. Busa, sila makabaton ug lawas nga unod. Diha sa gingharian ang yuta mahimong usa ka mahimayaong dapit nga kapuy-an, ug kadtong makakab-ot sa kinabuhing dayon dinhi sa yuta magdayeg sa Diyos sa walay kataposan tungod sa iyang pabor ug panalangin.

Apan, niining panahona, sukad sa Pentekostes, ang pipila nakakat-on sa mas taas nga tagana alang sa kinabuhi nga nahimong posible pinaagi sa dugo ni Jesus. Sa pagtubag sa tawag sa paglakaw sa iyang mga tunob, sila gidapit sa pagbag-o sa ilang mga hunahuna ug mga pagbati gikan sa mga butang sa yuta ug ibutang kini sa mga butang sa espiritu. (Roma 12:1, 2; Colosas 3:1-3). Kini sila, sa panahon sa ilang Kristohanong paglakaw, nagbag-o sa ilang mga hunahuna pinaagi sa pagtuon sa Pulong sa Diyos. Ang paggamit sa mga baruganan niini sa ilang mga kinabuhi ngadto sa punto nga sila makapalambo og espirituhanong hunahuna, nga mao ang kinaiya nga ilang gipugas sa kamatayon, kini makadawat og espiritu nga lawas sa pagkabanhaw.

Gitapos sa apostol ang iyang pagpatin-aw bahin sa pagkabanhaw pinaagi sa pag-ingon nga kadtong

banhawon ngadto sa espiritung kinaiyahan gihatagan ug imortalidad. "Kay kining madunoton kinahanglan masul-oban sa pagkadili-madunoton, ug kini nga mamalatyon kinahanglan masul-oban sa pagka-imortal. Busa sa diha nga kining madunoton masul-oban sa pagkadili-madunoton, ug kining mamalatyon masul-oban sa pagka-imortal, unya matuman ang pulong nga nahisulat, Ang kamatayon gilamoy sa kadaugan." (1 Corinto 15:53, 54). Ang hunahuna sa teksto mao nga sa diha nga ang buhat sa karon nga kapanahonan mahuman na ug ang tanan nga mahimong diosnon nga kinaiya mabanhaw na, unya ang tagna sa Isaias 25:6-10, nga gikutlo ni Pablo sa bahin, matuman. Kini usa ka panagna sa gingharian ug sa mga panalangin nga modagayday ngadto sa kaliwatan sa tawo kon sila mahibalik gikan sa abog sa yuta sa pagkabanhaw.

"Siya [Dios] molamoy sa kamatayon diha sa kadaugan; ug ang Ginoong Dios mopahid sa mga luha gikan sa tanang mga nawong; ug ang pagbadlong sa iyang katawhan iyang pagakuhaon gikan sa tibook nga yuta: kay si Jehova namulong niini. Ug kini igaingon niadtong adlaw: Ania karon, kini mao ang atong Dios; kita nanaghulat kaniya, ug siya magaluwas kanato: kini mao ang Ginoo; kita magahulat kaniya, ug kita magakalipay." (Isaias

25:8, 9). Busa, magmaya kita sa kasegurohan sa pagkabanhaw, nga gisulti sa mga propeta, ni Jesus, ug sa matinumanong mga apostoles. Dalaygon ang Dios tungod niini nga pagsabot!